

Benelux-Bureau voor de
**Intellectuele
Eigendom**

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
DOORHALINGSBESLISSING
N° 3000466
8 februari 2024

Verzoeker: **Booster Budo & Fitness BVBA**
Vlimmersebaan 136
2275 Lille
België

Gemachtigde: **KOB**
President Kennedypark 31C
8500 Kortrijk
België

tegen

Verweerder: **Twins Special LLC, California corporation**
Shelter Island Dr. #105-701 2907
92106 San Diego, California
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **NLO Shieldmark B.V.**
Anna van Buerenplein 21 A
2595 DA Den Haag
Nederland

Betwiste merk: **Benelux inschrijving 836322**

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 27 juli 2022 diende verzoeker overeenkomstig artikel 2.30bis, lid 1, sub a, van het Benelux-Verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hierna: "BVIE") een vordering tot doorhaling in, op basis van de grond voor vervallenverklaring voorzien in artikel 2.27, lid 2 BVIE, namelijk dat er van het betwiste merk geen normaal gebruik is gemaakt overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE.

2. De vordering tot vervallenverklaring is gericht tegen de Benelux inschrijving 836322 van het

gecombineerde woord-/beeldmerk , ingediend op 30 november 2007 en ingeschreven op 6 maart 2008 voor waren in klasse 28.

3. De vordering tot doorhaling is gericht tegen alle waren, te weten:

Cl 28 Sportartikelen voor zover begrepen in deze klasse.

4. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

5. Het verzoek tot doorhaling is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau" of "BBIE") ter kennis gebracht van partijen op 5 augustus 2022. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen stukken ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). Aangezien de vordering uitsluitend vervallenverklaring wegens niet-gebruik betreft, is overeenkomstig regel 1.31, lid 2 UR eerst verweerder uitgenodigd om schriftelijk te reageren door bewijzen van gebruik in te dienen dan wel te motiveren dat er een geldige reden voor niet-gebruik bestaat, waarna verzoeker en tenslotte weer verweerder in de gelegenheid zijn gesteld om te reageren. De administratieve fase is afgerond op 9 februari 2023.

II. RECHTSGRONDEN EN ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

A. Argumenten van verweerder

6. In reactie op het verzoek tot vervallenverklaring ingediend door verzoeker dient verweerder bewijsstukken in, welke volgens verweerder bewijs van gebruik betreffen met betrekking tot de waren waarvoor het betwiste merk is ingeschreven.

7. Middels de getuigenverklaring van de bestuurder van verweerder wordt de historie van het betwiste merk en de relatie tussen partijen uiteengezet. Verweerder legt een overdrachtsakte over waaruit duidelijk wordt dat op 7 juli 2011 het betwiste merk is overgedragen van verzoeker aan verweerder. Verweerder legt screenshots van websites over en stelt dat KING producten door de jaren heen zijn gedistribueerd en verkocht via de websites van verweerder. Ook kunnen KING producten verkregen worden via de distributiekkanalen van verweerder. Verweerder legt statistieken van websitebezoek over en stelt daarbij dat de websites van verweerder een significant aantal bezoekers hadden. Screenshots van de in

licentie gegeven website twinsmuaythai.com bevatten informatie over shipping en returns, waaruit volgens verweerder valt op te maken dat KING producten overal naartoe kunnen worden verzonden.

8. Verweerder concludeert dat het overgelegde bewijs de aard, plaats, tijd en omvang aantoont van het normale gebruik van het betwiste merk in de relevante periode in de Benelux. Nu is voldaan aan de vereisten en voldoende gebruiksbewijzen zijn overlegd, verzoekt verweerder het Bureau om het verzoek tot vervallenverklaring in zijn geheel af te wijzen.

B. Reactie van verzoeker

9. De verklaring opgesteld door de bestuurder van verweerder heeft geen enkele bewijswaarde, aldus verzoeker.

10. Verzoeker geeft aan de overdrachtsakte niet te betwisten. Dat verweerder pas op 19 april 2022 als merkhouders is aangetekend in het merkenregister is volgens verzoeker merkwaardig. Verzoeker had geen enkele verplichting de overdracht aan te tekenen en heeft op verzoek van verweerder medewerking verleend aan de aantekening van overdracht. Dat verweerder nog niet als houder in het Benelux merkenregister was aangetekend, vormt geen beletsel om het betwiste merk normaal te gebruiken. Het is voor verzoeker onduidelijk wat verweerder tracht aan te tonen met het overleggen van de overdrachtsakte.

11. De screenshots van het Whois domeinnamenregister zijn volgens verzoeker onleesbaar en dienen buiten beschouwing te worden gelaten. Het louter registreren van een domeinnaam houdt geen bewijs van normaal gebruik in.

12. Door vermelding van prijzen in USD en de .com extensie zijn de screenshots van de Twins-websites verbonden met het territorium van de Verenigde Staten en niet met de Benelux, volgens verzoeker. Een deel van de screenshots is ongedateerd of bevat een datum van buiten de relevante periode en dienen daarom buiten beschouwing te worden gelaten. Stukken waaruit blijkt dat bepaalde producten besteld kunnen worden, volstaan niet om daadwerkelijke verkopen aan te tonen.

13. Volgens verzoeker is er geen sprake van facturen maar van orderbevestigingen. De twee ingediende orderbevestigingen vermelden niet het betwiste merk, noch dat het om sportartikelen gaat. Orderbevestigingen bewijzen ook niet dat de producten daadwerkelijk zijn geleverd. Het gaat om slechts drie producten met een totaalbedrag van 220,87 USD wat zeer lage aantallen zijn in een markt waar zeer grote aantallen verkocht worden. Als bewijs legt verzoeker onderzoeken over van statista.com en researchandmarkets.com waaruit volgens verzoeker blijkt dat de sportartikelenmarkt in de Benelux een omzet kent van honderden miljoenen.

14. Gegevens van bezoekersaantallen op websites verschaffen algemene informatie die onvoldoende is om aan te tonen dat het betwiste merk is gebruikt om in het relevante gebied een afzet te creëren of te behouden. Het toont geen werkelijke verkoop aan van de betrokken waren in de Benelux, aldus verzoeker. De statistieken van aantallen websitebezoekers missen bronvermelding en laten niet zien dat er sportartikelen onder het betwiste merk worden gecommercialiseerd.

15. Verzoeker sluit screenshots bij van klachten van consumenten over oplichtingspraktijken via Twins-websites. Dat consumenten na bestelling nooit iets mochten ontvangen, wijst volgens verzoeker op symbolisch gebruik dat er slechts toe strekt de aan het betwiste merk verbonden rechten te behouden.

16. Nu er niet van normaal gebruik maar hooguit van symbolisch gebruik sprake is, en verweerder geen geldige reden voor niet-gebruik heeft gegeven, past het bijgevolg om het verzoek tot vervallenverklaring geheel toe te wijzen, het betwiste merk door te halen en verweerder te veroordelen in de kosten op grond van 2.30ter, lid 5 BVIE juncto 1.44, lid 2 UR, aldus verzoeker.

C. Nadere reactie verweerder

17. Verweerder is het niet eens met de stelling van verzoeker dat het bewijs niet voldoet aan het wettelijk kader voor het vaststellen van normaal gebruik. Verweerder biedt via zijn websites KING producten aan. Dat de websites niet geo-blocked zijn, betekent dat iedereen uit de Benelux KING producten kan bestellen. Uit screenshots van de websites van verweerder volgt ook dat bestelde producten naar de Benelux kunnen worden gezonden. De facturen laten zien dat er daadwerkelijk orders zijn geplaatst door klanten uit de Benelux. Het bewijs bevat volgens verweerder dus aanwijzingen over plaats, wijze en omvang van het gebruik.

18. Een deel van de bewijzen heeft wel betrekking op de relevante periode volgens verweerder zoals de facturen, een via de waybackmachine op archive.org gegenereerde screenshot van verweerder's website twinsfightgear.com/king/ en de statistieken van het aantal websitebezoekers.

19. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker stelt, vermeldt een deel van de gebruiksbewijzen wel degelijk prijzen in EUR en niet in USD, aldus verweerder.

20. Volgens verweerder was tussen partijen overeengekomen dat verzoeker zou zorgdragen voor het aantekenen van de overdracht in het merkenregister. Door dit na te laten werd verweerder de mogelijkheid tot bepaald gebruik ontnomen zoals het aantekenen van douanebewaking of gebruik als basis voor licentie-overeenkomsten. Iedere goodwill gegenereerd door verzoeker voorafgaand aan het aantekenen van de overdracht in het merkenregister moet ten gunste komen van verweerder.

21. Verweerder voegt een kopie van een contract tussen een Thaise fabrikant en verweerder bij, dat de fabrikant-merkrechtelijke dynamiek tussen partijen bevestigt. Deze overeenkomst verplicht de Thaise fabrikant en zijn distributeurs, waarvan verzoeker er één is, om contracten met verweerder te sluiten. Verweerder geeft aan op basis van de overdrachtsakte en dit contract in de veronderstelling te zijn geweest dat door verzoeker de afgesproken strategie werd gevolgd. Er was echter pas sprake van naleving door verzoeker vanaf april 2022.

22. Door de betwiste merkregistratie te vernieuwen, in autorisatiebrieven aan distributeurs te beweren houder te zijn van de betwiste merkregistratie en een verzoek tot vervallenverklaring in te dienen, handelt verzoeker volgens verweerder in strijd met de norm voor aanvaardbaar commercieel gedrag. Verweerder legt een kopie van een autorisatiebrief over.

23. Dat de facturen refereren aan KING PROFESSIONAL, en op de website de verkochte producten het betwiste merk bevatten, laat volgens verweerder zien dat het betwiste merk op de betrokken producten is aangebracht.

24. Dat verweerder geen significant marktaandeel heeft gerealiseerd is volgens verweerder irrelevant. Volgens verweerder dient hij alleen te laten zien dat het betwiste merk is gebruikt. De ingediende facturen zijn voorbeelden en dienen niet gezien te worden als een uitputtende lijst van verkopen.

25. Voor wat betreft de stelling van verzoeker dat de statistieken van aantallen websitebezoekers niet van een betrouwbare bron komen, laat verweerder weten dat deze van Google Analytics komen. Verweerder vraagt de door Google (één van de meest gebruikte webanalyse-diensten) gegenereerde gegevens als integer te beschouwen.

26. De beschuldigingen van oplichterij hebben betrekking op een ander merk en een ander territorium, zijn niet geverifieerd en zijn irrelevant. Deze dienen volgens verweerder dan ook buiten beschouwing te worden gelaten.

27. Verweerder sluit af met het Bureau te verzoeken het gebruiksbewijs te accepteren, het verzoek tot vervallenverklaring af te wijzen en verzoeker te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A. Juridisch kader

28. Een vordering tot vervallenverklaring van een merk op grond van het ontbreken van normaal gebruik ervan kan bij het Bureau worden ingesteld.¹ Het is in dat geval aan verweerder om aan te tonen dat hij zijn merk in de vijf jaar voorafgaand aan het instellen van de vordering in het Benelux-gebied normaal heeft gebruikt of dat er een geldige reden is voor niet-gebruik.² De vordering tot doorhaling is ingediend op 27 juli 2022. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 27 juli 2017 tot 27 juli 2022.

29. De bewijzen van gebruik moeten aanwijzingen bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het betwiste merk voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven en waartegen de vordering is gericht.³

30. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Gerecht van de Europese Unie (hierna: HvJEU en Gerecht EU) wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. Daarbij moet rekening worden gehouden met alle feiten en omstandigheden aan de hand waarvan kan worden vastgesteld dat de commerciële exploitatie ervan reëel is, met name de gebruiken die in de betrokken economische sector gerechtvaardigd worden geacht om voor de door het merk beschermde waren of diensten marktaandeel te behouden of te verkrijgen, de aard van die waren of diensten, de kenmerken van de markt en de omvang en de frequentie van het gebruik van het merk.⁴ In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt.⁵

31. Het Gerecht EU heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd.⁶ Bij de uitlegging van het begrip

¹ Overeenkomstig artikel 2.30bis, lid 1, sub a jo artikel 2.27, lid 2 BVIE.

² Overeenkomstig artikel 2.23bis BVIE.

³ Overeenkomstig regel 1.41 jo 1.25 UR.

⁴ HvJEU 31 januari 2019, C-194/17, ECLI:EU:C:2019:80, punt 83 (Pandalis), alsmede HvJEU 11 maart 2003, C-40/01, ECLI:EU:C:2003:145, punt 43 (Ansul).

⁵ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T-911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 29 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

⁶ Gerecht EU 8 juli 2004, T-334/01, ECLI:EU:T:2004:223, punt 36 (Hipoviton), alsmede Gerecht EU 30 april 2008, T-131/06, ECLI:EU:T:2008:135, punt 41 (Sonia Rykiel).

normaal gebruik dient rekening te worden gehouden met het feit dat de ratio legis van het vereiste dat het merk normaal moet zijn gebruikt er niet in is gelegen het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk.⁷

32. Het normale gebruik van een merk kan niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens worden aangenomen, maar moet worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen.⁸

B. Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

33. Ter onderbouwing van zijn stelling dat het betwiste merk in de relevante periode is gebruikt voor *'sportartikelen voor zover begrepen in deze klasse'* dient verweerder de volgende documenten in:

1. Getuigenverklaring van de bestuurder van verweerder van 4 oktober 2022;
2. Kopie van de akte van overdracht van het betwiste merk van verzoeker aan verweerder van 7 juli 2011;
3. Uittreksels van domeinnaamregistraties voor de websites twinsfightgear.com, twinsfight.com en twinsmuaythai.com;
4. Screenshot van 19 oktober 2021 van de website twinsfightgear.com met KING producten verkregen via de waybackmachine op archive.org;
5. Screenshots van de gelicentieerde website twinsmuaythai.com met KING producten;
6. Screenshots van 5 oktober 2022 van de website twinsmuaythai.com van webpagina's waarop klantaccounts aangemaakt kunnen worden met adressen uit Nederland, België en Luxemburg;
7. Twee orderbevestigingen van 1 mei 2022 en 11 juli 2022 aangaande verkopen van 3 KING producten via twinsfight.com aan afnemers in België;
8. Statistieken over de periode 27 juli 2017 – 26 juli 2022 m.b.t. aantallen websitebezoekers uit de Benelux;
9. Google advertising statistieken over de periode 23 januari 2022 – 26 juli 2022 m.b.t. websitebezoekers uit de Benelux.

34. Een deel van de gebruiksbewijzen heeft inderdaad betrekking op de relevante periode, zoals verweerder ook stelt (zie punt 18). Stukken die echter geen datum bevatten of buiten de relevante periode vallen dienen niet noodzakelijkerwijs buiten beschouwing te blijven. Ook wanneer een stuk dateert van na een bepaalde datum, kan het immers voorkomen dat daaruit conclusies kunnen worden getrokken over een situatie die zich voor deze datum voordeed. Dergelijke stukken kunnen een bevestiging opleveren of bijdragen tot een betere beoordeling van de omvang van het gebruik van het betrokken merk in de relevante periode.⁹

35. Verweerder stelt terecht dat er geen sprake hoeft te zijn van een significant marktaandeel (zie punt 24) voor het kunnen vaststellen van normaal gebruik. Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd.¹⁰ Bij de uitlegging van het begrip normaal gebruik dient rekening te worden gehouden met het feit dat de ratio legis van het

⁷ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 28 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

⁸ Gerecht EU 8 juli 2020, T-686/19, ECLI:EU:T:2020:320, punt 35 (GNC LIVE WELL).

⁹ HvJEU 17 juli 2008, C-488/06, ECLI:EU:C:2008:420, punt 71 (Aire Limpio); HvJEU 27 januari 2004, C-259/02, ECLI:EU:C:2004:50, punt 31 (La Mer).

¹⁰ Gerecht EU 8 juli 2004, T-334/01, ECLI:EU:T:2004:223, punt 36 (Hipoviton), alsmede Gerecht EU 30 april 2008, T-131/06, ECLI:EU:T:2008:135, punt 41 (Sonia Rykiel).

vereiste dat het merk normaal moet zijn gebruikt er niet in is gelegen het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch om de merkbescherming te beperken tot de gevallen waarin sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk.¹¹

36. Uit screenshots van websites en overzichten met bezoekersaantallen van websites en online advertenties volgt dat verweerder onder het betwiste merk actief is geweest op het internet. Deze stukken tonen echter niet aan dat de getoonde waren ook aan klanten in de Benelux zijn geleverd in de relevante periode. De overdrachtsakte en de uittreksels van domeinnaamregistraties bevatten evenmin aanwijzingen over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het betwiste merk voor de waren waarvoor het is geregistreerd. Deze tonen enkel het bestaan van merkhouders.

37. Het feit dat de getuigenverklaring afkomstig is van verweerder zelf en niet van een onafhankelijke bron betekent niet noodzakelijkerwijs dat deze, zoals verzoeker stelt (zie punt 9), geen bewijskracht heeft. Bij de beoordeling van de bewijskracht van een stuk moet met name rekening worden gehouden met de herkomst van het stuk, de omstandigheden waarin het tot stand is gekomen, degene tot wie het is gericht, en voorts moet worden onderzocht of het stuk, gelet op zijn inhoud, redelijk en geloofwaardig overkomt.¹² In de regel is bij dergelijke verklaringen wel ondersteunend bewijs benodigd, waaruit daadwerkelijke afzet van producten in het relevante territorium blijkt. Dat ontbreekt.

38. De twee orderbevestigingen (Bijlage 7) tonen weliswaar dat er bestellingen in de Benelux zijn geplaatst maar het gaat om een zeer beperkt aantal, te weten drie stuks sportartikelen. Dergelijke orders zijn op de totale markt voor sportartikelen als verwaarloosbaar te kwalificeren, zoals ook gesteld door verzoeker (zie punt 13). Ten overvloede kan verzoeker hier nog worden nagegeven dat op de orderbevestigingen de bedragen vermeld zijn in USD (zie punt 12), waardoor het gebruik niet lijkt te zijn gericht op de Benelux.

39. Het gebruiksbewijs, in onderlinge samenhang beschouwd, laat zien dat het betwiste merk in zeer beperkte mate is gebruikt voor de waren '*sportartikelen voor zover begrepen in deze klasse*'. Het Bureau acht het normaal gebruik van het betwiste merk in de Benelux binnen de relevante periode dan ook niet bewezen voor de waren waarvoor het betwiste merk is ingeschreven.

C. Overige factoren

40. Verweerder heeft bij het indienen van zijn laatste reactie enkele aanvullende bewijzen ingediend. Het Bureau is van oordeel dat deze stukken naar aard en inhoud, rekening houdend met het principe van hoor en wederhoor, geen aanleiding geven tot het inlassen van een extra ronde in de zin van artikel 1.31 lid 2 sub f UR, omdat deze documenten geen verschil maken en het onderhavige oordeel zonder deze stukken hetzelfde zou zijn.

41. Voor zover verweerder bedoelt te stellen een geldige reden voor niet-gebruik te hebben omdat verzoeker heeft nagelaten de overdracht van het betwiste merk in het merkenregister aan te tekenen (zie punt 20), hetgeen wordt weersproken door verzoeker (zie punt 10), wijst het Bureau erop dat het begrip "geldige reden" restrictief moet worden uitgelegd. Het HvJEU heeft geoordeeld dat, gelet op de doelstelling van het vereiste van normaal gebruik, het in strijd zou zijn met de opzet van de bepaling om hieraan een te ruime draagwijdte te geven. Het gaat enkel om belemmeringen die een voldoende rechtstreeks verband

¹¹ Gerecht EU 4 april 2019, T-910/16 en T911/16, ECLI:EU:T:2019:221, punt 28 en de daarin genoemde rechtspraak (Testa Rossa).

¹² Gerecht EU 7 juni 2005, T-303/03, ECLI:EU:T:2005:200, punt 42 en de daarin genoemde rechtspraak (Salvita).

houden met een merk en het gebruik van dit merk onmogelijk of onredelijk maken, en die zich buiten de wil van de houder van dit merk voordoen.¹³ Door enkel te stellen dat de mogelijkheid tot bepaald gebruik verweerder is ontnomen door niet aangetekend te zijn als houder in het merkenregister (zie punt 20) en dit niet te onderbouwen of te bewijzen, is een dergelijke belemmering niet aangetoond. Ten overvloede merkt het Bureau nog op dat ook niet is komen vast te staan dat de beweerde belemmering zich buiten de wil van verweerder voordeed. Uit niets blijkt dat verweerder niet zelf in staat was de overdracht in het merkenregister aan te tekenen, ongeacht wie hiervoor de verantwoordelijkheid droeg.

42. Voor wat betreft de stellingen van partijen met betrekking tot de verantwoordelijkheid voor het aantekenen van overdracht (zie punten 10 en 20), beweerde oplichtingspraktijken door verweerder (zie punten 15 en 26), vernieuwing van het betwiste merk door verzoeker (zie punt 22), naleving van verplichtingen volgend uit het contract met verweerder door de Thaise fabrikant en zijn distributeurs (zie punt 21) en de autorisatiebrief waarin verzoeker zich ten onrechte zou uitgeven als merkhouder (zie punt 22) merkt het Bureau op dat in deze procedure uitsluitend het normale gebruik van het betwiste merk, dan wel het bestaan van een geldige reden voor niet-gebruik daarvan, ter discussie staat. Voor aspecten die daarop geen betrekking hebben is in deze procedure geen plaats. Voor zover het geschil op andere aspecten betrekking heeft, kunnen partijen overwegen het aan de bevoegde rechter voor te leggen.

D. Conclusie

43. Verweerder heeft niet aangetoond dat hij het betwiste merk in de vijf jaar voorafgaand aan het instellen van de vordering in het Benelux-gebied normaal heeft gebruikt of dat er een geldige reden is voor niet-gebruik.

¹³ HvJEU 14 juni 2007, C-246/05, ECLI:EU:C:2007:340, punten 50-55 (Häupl).

IV. BESLUIT

44. De vordering tot vervallenverklaring met nummer 3000466 wordt toegewezen.

45. De Benelux inschrijving met nummer 836322 wordt doorgehaald voor alle waren waarvoor het merk is ingeschreven.

46. Verweerder is ingevolge artikel 2.30ter, lid 5 BVIE jo. regel 1.44, lid 2 UR, 1.420 euro verschuldigd aan verzoeker nu de vordering tot vervallenverklaring geheel is toegewezen. Ingevolge artikel 2.30ter, lid 5 BVIE vormt deze beslissing een executoriale titel.

Den Haag, 8 februari 2024

Yvonne Noorlander
(rapporteur)

Camille Janssen

Marjolein Bronneman

Administratieve behandelaar: Rémy Kohlsaet